

СТАЊА И ВРСТЕ СРЦА

[Српски – Serbian – صربي]

Ахмед Ферид

Ревизија и обрада:

Ирфан Клица

Амра Дацић

Љубица Јовановић

Фејзо Радончић

2015 - 1436

IslamHouse.com

﴿ أحوال القلوب وأقسامها ﴾

« باللغة الصربية »

أحمد فريد

مراجعة :

عرفان كليسا

عمرة دانسيث

يوفانو فيتس ليوبيتسا

فيزو رادوتشيش

2015 - 1436

IslamHouse.com

СТАЊА И ВРСТЕ СРЦА

Будући да је срце, у односу на остале органе тела, као владар - заповедник, међу војницима, сви они од њега добијају наређења и оно их ангажује да делују, где оно и како оно, хоће. Сви они желе да му служе и да му буду покорни и - у зависности од тога какво је оно - делују исправно или неисправно. Сви се они за њим поводе да свежу или развежу конце одлуке. У том смислу Веровесник, нека је над њим спас и мир, је рекао: "Зар не? У телу, заиста, има један комадић меса (и крви) који - када је исправан - повлачи за собом исправност целог тела, а када је покварен, повлачи за собом поквареност целог тела."

Дакле, срце је господар осталим органима који извршавају оно што им оно заповеди и прихватају оно што им оно понуди. Ништа што они ураде - док од његове одлуке и намере не потекне - није исправно. Будући да је свако-пастир за своје стадо одговоран, тако је и срце за све остале органе одговорно. Зато је поправљање и исправљање срца била прва

преокупација испосника, а откривање и лечење његових обољења најважнија брига побожњака.

Пошто је Божији непријатељ, сотона увидео да се све око срца врти и на њега ослања, прво се својим дошаптавањима на њега окомио, потпирујући му најразличитије прохтеве, улепшавајући му све што га заводи са правог пута, улевајући му мотиве за грешење и остављајући га без мотива за успех и постављајући му своје клопке и замке, од којих се - иако се спаси да у њих не упадне - неће спасити од обметања. То значи да нема спаса од сотониних замки и лукавстава без трајног обраћања Узвишеном Богу за помоћ, истраживања обољења срца и њиховог лечења, тако што ће се оно, у свему што ради, према Богу усмеравати и код Њега смирај тражити, јер је понизност прва ствар којом се човек мора окитити да би се уврстио међу оне за које је Бог загарантовао:

Ти (сотона) нећеш имати никакве власти над слугама Мојим. (Кур'ан, поглавље Ел-Хиџр, 42).

ВРСТЕ СРЦА

Будући да је срце описано особинама живота и мртвила, оно се на основу тога дели на три врсте: здраво, мртво и болесно срце.

Здраво срце

На Судњем дану ће се спасити само они који пред Богом изађу са здравим срцем, као што каже Узвишени:

На Дан када неће никакво благо, а ни синови од користи бити, само ће онај који Богу чиста срца дође спашен бити. (Кур'ан, поглавље Песници, 89-89).

Атрибут за срце "здраво" овде је у значењу "чисто и спашено" које долази од речи "мир; спас; здравље; сигурност". Осим тога, овај атрибут је супротан значењу речи: "болесно; уморно; слабо; клонуло", "болесно; мршава; слабо; неправилно" и "болесно; слабо".

Здраво срце је, дакле, оно срце које се спаси свих врста прохтева који се косе са Божијим заповедима и забранама и свих сумњивих поступака који се косе са традицијом тј. које се спаси робовања

било коме другом мимо Бога и позивања за судију било кога другог мимо Његова Посланика. Само здраво срце - добровољно, из љубави (према Богу), поуздано (у Бога), са покајањем обраћено (Богу), покорно (Богу), из страхопоштовања (према Богу) и са надом (у Божију доброту) - може искрено служити Узвишеном Богу и само у Његово име радити, јер када такво срце воли, воли у име Бога, када мрзи, мрзи у име Бога, када даје, даје у име Бога и када ускраћује, ускраћује у име Бога. Чак ни ово није довољно све док не буде сигурно да се ни за ким другим, мимо Посланика, мир над њим, не поводи и да никога другог, мимо њега, за судију не узима тј. све док чврсту одлуку не донесе да ће се само на Посланика, мир над њим, мимо свих других, у речима и на делима угледати и само њега следити.

Мртво срце

Мртво срце је оно срце у коме нема живота; тј. срце које не зна за свога Господара, које Га по Његовој заповеди не обожава, не воли и по Његовом задовољству не ради, него се упорно одаје својим прохтевима и наслађивањима, чак и када то изазива

гнев његовог Господара. Када у својим прохтевима ужива, такво срце не брине да ли је због тога његов Господар задовољан или огорчен. Уместо Богу - такво срце: у љубави, страху, нади, задовољству, срџби, величању и понижавању - робује другима. Када воли, воли ради својих прохтева, када мрзи, мрзи ради својих прохтева, када ускраћује, ускраћује ради својих прохтева и када даје, даје ради својих прохтева, све зато што су му лични прохтеви пречи од задовољства Господара. Таквоме срцу страст је владар, прохтев заповедник, незнање водич, а немарност превозно средство. Размишљањем о стицању овосветских добара је заокупљено, а избежумљеношћу за прохтевима приврженошћу за овим светом опијено. Глас који позива Богу и оном свету од њега је далеко - далеко, па се ономе ко му леп савет пружа, не одазива, већ се за сваким opakим ђаволом поводи. Огорчено је када му овај свет измиче, а задовољно када му је наклоњен. Прохтеви га од свега - осим неистине - заглушују и заслепљују. Сусретање са људима власницима оваквог срца је болест, саобраћање отров, а седење и дружење сигурна пропаст.

Болесно срце

Ово срце је живо, али у себи има слабости. У њему су две материје од којих га час напада једна, а час друга, и он се поводи за оном која надвлада. У њему има љубави према Узвишеном Богу, вере у Њега, искрености према Њему и ослањања на Њега. То је материја која му даје живот. У њему, с друге стране, има и привржености прохтевима, њихова побуђивања, тежње за њиховим остваривањем, завидности, самољубља, уображености, склоности насиљу и власти, те стварању нереда на Земљи. То је материја која га квари и води у пропаст. Оно је у искушењу између два изазова; једног који позива Богу, Његовом Посланику и ономе свету, и другог који позива само овоме свету. Оно се, као такво, одазива ономе чија су му врата ближа и ко му је, као комшија, пречи.

Прво срце је живо и покорно, друго сухо и обамрло, а треће болесно које је као такво ближе или спасу или пропасти.

Још једна подела

Следбеници Посланика, мир над њим, су срца поделили на четири врсте. Од Хузејфе б. ел- Јемана, Бог био задовољан њиме, се преноси да је рекао: "Четири су врсте срца: Срце које је чисто и у коме сија светиљка. То је срце верника. Срце које је окорело. То је срце неверника. Срце које је изврнуто. То је срце лицемера који је истину спознао па поново порекао, прогледао, па поново ослепео. И срце које се напаја са две материје: материјом веровања и материјом лицемерја. Која од њих две превлада, њој срце припада."

Речи "чисто срце" значе чисто у обожавању само Узвишеног Бога. Под речима "У коме сија светиљка" мисли се на светиљку која сија веровањем. Под првом се алудира на чистоћу срца од уплетености у сумњиве ствари неистине и хирове осилјености, а под другима на обасјаност светлом знања и веровања.

Под речима "окорело срце" мисли се на срце, затворено у својој кошуљици, тако да до њега не допире светло знања и веровања, као што Узвишени, говорећи о срцу Јевреја, каже:

Они говоре: "Наша су срца окорела."
(Кур'ан, поглавље Ел-Бекара, 88).

Под речима "изврнуто срце" мисли се на срце које се било исправило, па се поново преокренуло и вратило у претходно стање. У томе смислу Узвишени каже:

Зашто се раздвајате када су у питању лицемери које је Бог вратио у невернике због поступака њихових? (Кур'ан, поглавље Ен-Ниса', 88)

Тј. које је Бог због њихових поступака и неваљалих дела поново вратио у неверство у коме су већ једном били. То је најгоре и најпоқвареније срце.

Под речима "и срце које нападају две материје" мисли се на болесно срце у коме се веровање не може устabilitи и да његова светиљка засија пуним сјајем, зато што није потпуно предано истини с којом је Бог послао Свога Посланика и зато што у њему поред ове има и друге, супротне материје којом се храни, па је час неверству ближе од веровања, а час веровању од неверства. Коначан суд о оваквом срцу је на оној од ове две стране који превагне.